

Той също се казвал Дянко. Дянко и Тотьо били най-добрите деца на двете сестри.

Тотьо бил много послушен син. Бил вече офицер, когато по нареждане на баща си се прибирал за вечеря в 6 - 6.30 ч. По-късно родителите му намерили самостоятелна квартира в София.

Тотьо бил гордостта на семейството. Когато го убиват, бащата мълчаливо изстрадал болката си и ¹две години след това умрял - легнал и на сутринта го намерили мъртав. "е пролял сълза, не позволил на жена си да сложи траура, който Веса и изпратила.

вероятно веднага след завършването на Военното училище Тотьо отива на служба в Дупница. При едно свое пътуване из страната свекър и се отбил в Търново и там намерил свой познат от Габрово - фабрикант, Харесал много дъщеря му и заживял с мечтата да я ожени за Тотьо. Но докато се накали да му пише, получил телеграма, че се е сгодил за Веса и моли да ги благослови. Така тази работа се разтурила.

Бащата на Веса бил съдебен чиновник, издигнат човек в града, но и офицерът за онова време се считаше за много добра партия. Бащата на Веса бил роднина на Яне Сандански. Целият род много обикнал Тотьо. От Веса знам, че веднаж Яне Сандански дошъл на гости у тях в София и имал нетактичността да каже прид Руси, че първият залък /женитба/ е важен. Руси преглътнал с болка това.

Квартирите местели често. При едно преместване помагала на Веса. В мазето имало много книги - на Мишо, на Ив. Харизанов. Тук открили куп писма, които Руси бил писал на времето на Веса с молба да му стане жена. Тя и прочела едно от тях. В него Руси обещавал, че ще гледа сина на своя приятел като роден баща.

По едно време вложили някъде пари за апартамент /около 350 хиляди/, но предприемачът ги изиграл.

По едно време, като че ли след като се върна Руси от Америка, закъсаха парично. Веднаж тя ми се оплака, че Руси все се занимавал с писане и все нищо не излизало. Попитах я къде е бюфетът им. Разбрах, че съм постъпила нетактично - вероятно го бяха продали. Веднаж ме помоли да почакам за парите за роклите, които шиех на Люси. В такива моменти им помагаше Харизанов. Той настани Веса за кратко време като учителка в една детска градина. Тогава с болка ми казваше, че тя възпитава чуждите деца, а нейните ги възпитават слугините.

Руси боледуваше много. Открай време го помня с язва.

Иван Димов бил много музикален. Веса му подарила китарата на Тотьо, дали я на поправка, забавили се да я вземат и тя изчезнала. Много музикална била също и свекърва и, Знаела да чете, но не можела да пише, затова се записала в курсовете за ограмотяване.